

La opini3n del Lector

Sr. Director de «Revista Vallès»:

Acollint-me a la seva amable invitaci3, prego la publicaci3 d'aquesta lletra, com a resposta o aclariment a la publicada la setmana passada sobre el Casino-Club de Ritme, pel que n'hi anticipo les gràcies.

Amic Galo: M'agradaria respondre extensament el teu interrogatori aparegut al Vallès la setmana passada, però intentaré ser concís per no abusar del peri3dic ni de l'atenci3 del lector.

Tu ja saps que sempre he procurat ser un home pràctic i cercar les solucions per la via ràpida i honesta, fugint tant de la demagogia ret3rica com de la burocràcia inoperant. Aix3 té una explicaci3 lògica: guanyar temps i evitar complicacions enutjoses. Potser sí que de cara a la galeria es podria crear un clima de més ènfasis, de més categoria, però els fets serien els mateixos i, no ens enganyem, tot seria força més complicat i més car. Per altre part, he procurat sempre copsar l'ambient majoritari, i ser-hi conseqüent. Que les minories tenen també els seus drets, qui en dubte? Però hi ha moments que un es té de decidir entre tirar endavant l'entitat i obrir-li nous horitzons, o bé deixar-se vèncer pels pussillànims de torn, que ni fan ni deixen fer. No obstant, m'ha agradat sempre escoltar a tothom, i no s'han pres acords que no tinguessin un concens més o menys majoritari en tots els aspectes que més bé o menys malament s'han anat produint.

Pel que es despren del teu escrit, no estàs d'acord amb alguns aspectes de la marxa del Casino-Club de Ritme, i, si t'haig de ser franc, jo tampoc ho estic amb altres. Per exemple, el d'utilitzar un mitjà públic per a manifestar les teves queixes (naturals o justificades), quan podies fer-ho tant bé en la pr3xima assemblea del dia 2 d'octubre, de la qual suposo n'estaràs enterat. Que així s'han enterbolit les aigües quietes del nostre llac i hi podran pescar oportunistes d'última hora? No sé si era aix3 el que et proposaves, però seria sensible, i una llàstima per la societat, el posar obstacles al seu futur ja prou delicat, doncs si bé els components de la junta hem intentat sempre posar la nostra bona voluntat (no tots, malauradament) per al millorament de l'entitat, moltes vegades no hem estat compresos ni vist agraïts els nostres esforços. Si alguna compensaci3 hem tingut, ha estat la satisfacci3 del deure complert, i el reconeixement dels que sí han vist els nostres neguits, i com s'ha treballat. També hem trobat generoses participacions de socis entusiastes als qui felicitem de deb3. De totes formes, voldria puntualitzar que l'única manera de portar endavant qualsevol tasca col·lectiva a d'ésser a base d'una total col·laboraci3 de tots. Deixar fer i després obstaculitzar la tasca, és una mala feina. La crítica constructiva sempre és beneficiosa, ja que aporta idees i suma esforços a la marxa ascendent de l'entitat. Per contra, la crítica absurda a base, de pamflets anònims (encara que sempre acaba per descobrir-se'n la procedència), no passa de ser un intent malintencionat de desuni3, obstaculitzant solucions positives. Tirar la pedra i amagar la mà, serà molt c3mode, però no conduceix a res positiu, encara que no és aquest el teu cas.

Si volem que la nostra societat ocupi el lloc que li pertany en l'àmbit cultural i recreatiu de Granollers, unim-nos tots en una tasca de conjunt, exposem les nostres queixes o suggerències, que si són viables, bé prou que trobaran el caliu per imposar-se adequadament, però aix3 sí, deixem-nos de rabietes de xicots malcriats. Cal cercar solucions positives i no murmuracions histèriques d'esperits rovellats, aportem el consell sà i noble, i no la crítica destructiva i malintencionada, cerquem, en fi, la fórmula millor entre tots, de portar endavant la nostra entitat a fi de que en ella imperi la convivència i l'harmonia. Amb aquesta idea com a símbol, hem treballat i treballarem, hem escoltat i escoltarem a tothom, i aquesta idea és la que prevaldrà, per part de la junta, en la propera reuni3 del diumenge dia 2 d'octubre, on esperem convergir amb tots els socis que de deb3 estimen com cal la nostra quasi centenària entitat.

EMILI COT SAMON
President del
Casino-Club de Ritme